

Helt annorlunda är förhållandet i de länder, der fastighetsböcker finnas införda med särskilda folier för hvarje fastighet, upptagande å ena sidan eganderätten dertill, med de deruti skedda förändringar eller gjorda afsöndringar, än äfven å andra sidan de egendomen vidlådande gravationer.

Förslag till sådana fastighetsböcker äro af komiterade utarbetade, och då jag af ofvan anförda skäl förmenar införandet af dessa böcker vore för eganderätten betryggande och för fastighetskrediten i hög grad gagnande, anser jag det vara af vigt, att detta förslag kommer under pröfning af Representationen, som såmedelst blefve i tillfälle att bedöma, huruvida de af Högsta Domstolen yttrade tvifvel om verkställbarheten må finnas grundade.

Jag tillåter mig således vördsamt föreslå:

att Riksdagen ville till pröfning företaga de af komitén den 10 Juni 1867 afgifna förslag till fastighetsbok samt i sammanhang dermed stående författningar.

Om remiss till Lag-Utskottet anhålles.

Stockholm den 27 Januari 1871.

J. F. Fredricson,
från Upsala län.

N:o 151.

Af Herr A. T. Gustafsson: Om beviljande af understöd till anläggande af en jernväg emellan Jönköping och Wernamo.

Komiterade för åstadkommande af en jernväg genom Lagaådalen, emellan Jönköping och Wernamo, hafva hos Kongl. Maj:t under år 1869 anmält detta företag, samt dervid fogat erforderliga handlingar och kartor för jernväg med $3\frac{1}{2}$ fots spårvidd.

Den af Kongl. Maj:t förordnade komité, som haft i uppdrag att uppgöra plan för enskilda jernvägsbyggnader, har tagit jemväl detta företag i öfvervägande, men komitén har, beträffande denna och några andra banor, yttrat, att »de, tillsvidare åtminstone, måste anses öfverflödiga, emedan, endast under förutsättning af högt uppdrifven industri och tät befolkning, deras anläggning kunde tillstyrkas.»

Till följd häraf, och då, enligt min öfvertygelse, få jernbanor äro af så stor betydelse för fäderneslandets industriella utveckling, som den ifrågavarande emellan Jönköping och Wernamo, har jag ansett det för min pligt att fästa Riksdagens uppmärksamhet derpå samt begära det understöd till densamma, hvarförutan den icke kan komma till stånd.

Redan år 1856 föreslog den då tillsatta jernvägskomitén, med Öfversten Friherre Ericson såsom ordförande, att statens södra stambana skulle dragas genom Lagaådalén, med afseende å de många jernverken inom orten, samt den industri, som i denna trakt utvecklats sig och egt bestånd under flera mansåldrar. Detta förslag blef emellertid förkastadt, och i stället antogs den riktning af södra stambanan, som en senare jernvägskomité föreslagit — en riktning, hvilken till och med densammes ifrigaste försvarare, då den utgjorde föremål för Rikets Ständers öfverläggning, numera erkänt vara en missriktning. Det säkraste bevis på misstaget härutinnan är den särdeles ringa godstrafik, som förekommer på linien Elmhult—Jönköping.

Banan Jönköping—Wernamo, som skulle beröra Jönköpings regementes mötesplats Skillingeryd, komme att besörja trafiken mellan Östbo härad, en del af Westra härad samt Tabergs bergslag och sjön Wetteren; den skulle upphemta afverkningen af omkring 400,000 tunnland skog; till densamma skulle föras den betydliga produktionen från Tabergs bergslags jernverk; och den skulle slutligen, genom upptagande af trafiken från de skilda orterna, komma att tillskynda statens stambanor ett betydligt tillskott af trafik. Just denna sista omständighet har varit den, som på senare tider närmast väckt till lif frågan om en jernväg genom Lagaådalén; förslaget härom utgick nemligen år 1869 från trafikchefen på södra stambanan, som förklarade, att han framställde detsamma, enär han ansåg det vara en honom åliggande skyldighet att söka befordra en sak, som så ostridigt måste lända till fördel för statsbanorna.

Anläggningskostnaden för denna jernväg utgör, enligt kostnadsförslaget, 1,492,000 R:dr R:mt, och årliga inkomsten har antagits till 162,000 R:dr R:mt; deraf hälften ansetts vara tillräcklig för banans underhållande och trafikerande.

På grund af hvad jag sålunda anfört, och jemte det jag i ödmjukhet tillåter mig att för öfrigt hänvisa till de kostnadsförslag, kartor och öfriga handlingar, som redan blifvit till Kongl. Maj:t aflemnade, vågar jag vördsammast hemställa,

att Riksdagen till en jernväg emellan Jönköping och Wernamo beviljar understöd, motsvarande en fjerdedel af den beräknade

anläggningskostnaden, eller 373,000 R:dr R:mt, under förut-sättning att den öfriga kostnaden bestrides af det aktiebolag, som blifvit bildadt för att bringa denna bana till stånd.

Stockholm den 28 Januari 1871.

Axel Th. Gustafsson,

Riksdagsman för Östbo härad af Jönköpings län.

N:o 152.

Af Herr Liss Olof Larsson: Om indragning af det nu utgående anslag till de Kongliga teatrarne.

Den Kongl. propositionen om statsverkets tillstånd och behof, som till denna Riksdag blifvit aflemnad, har hos mången, jag tror hos de flesta, väckt lindrigast sagdt förvåning, att icke säga häpnad; icke mest derföre att stora summor äskas för ordnandet af vårt lands försvar, ty sådant var att vänta, ehuru fordringarna äro sådana att de öfverstiga de flestas förväntan; men att sådana, för våra tillgångar oerhörda fordringar framställas, utan att snart sagt några indragningar på samma gång föreslås af statsutgifter, som äro mindre nödiga, att icke säga öfverflödiga, var att gäcka mina och jag tror mångens förhoppning, och detta så mycket mer, som nya, icke obetydliga anslag begäras för ändamål, hvars nytta kan vara mycket tvifvelaktig och hvars nödvändighet svårligen någon kan bevisa — ja knappast ifrågasätta.

Under sådana förhållanden och då ingen af oss lærer vilja neka de anslag som erfordras för vårt försvar, för så vidt det är oss möjligt; anser jag det vara hvars och ens pligt att, för att få detta behof fylldt, fästa uppmärksamheten på de utgifter, som nu betunga statsverket, hvilka kunna, såsom icke varande nödvändiga, användas till för samhället mera nödvändiga ändamål, bland hvilka ordnandet af vårt landförsvar torde stå främst. Under omständigheter sådana som de för handen va-